

filij abrahę quę peperit ei agar egiptia
famula sarę: hec nomina filiorum eius.
in vocabulis et generationibus suis.
Primogenitus ysmahelis nabaior:
deinde cedar et abdehel et mablan-mal-
ma quog et duma et massa adad et
thema et thur et naphis et cedma. Hi
sunt filij ysmahel: et hec nomina per
castella et oppida eorum duodecim prin-
ces tribuum suarum. Et facti sunt anni vite
ysmahelis centum triginta septem: defunctus
mortuus est et appositus ad populum.
Habitavit autem ab euila usque sur: et
respiravit egiptum introitibus assirios.
Coram oculis fratribus suis obiit. Hec
sunt generationes ysaac filij abrahę.
Abraham genuit ysaac. Qui cum qua-
draginta esset annorum: duxit uxorem
rebeccam filiam bathuelis syri de meso-
pottamia sorore laban. Desponsusque
est ysaac domino pro uxore sua: eo quod esset
sterilis. Qui egrediuntur eum et dedit con-
ceptum rebeccę: sed collidebant in utero
eius parvuli. Que ait. Si licet michi fuerit
erit: quod necesse fuit concipere. Percepit
que ut conciperet dominum. Qui respondens ait.
Que gētes sūt in utero tuo et duo populi
ex ventre tuo diuidentur: populusque po-
puli superabit et maior erit minori.
Nam tempus parvuli advenerat: et ecce
gemini in utero eius reperti sunt. Qui
primus egressus est rufus erat et totus in
morem pellis hispidus: vocatusque est
nomen eius elau. Proterius alter egre-
diens plantam fructus tenebat manu: et
idcirco appellavit eum iacob. Sexage-
narius erat ysaac quando nati sunt
parvuli. Quibus adultis factus est elau
vir gnarus venandi et homo agricola:
iacob autem vir simplex habitabat
in tabernaculis. Ysaac amabat elau
eo quod de venationibus illis vesceretur: et

rebecca diligebat iacob. Exiit autem
iacob pulmentum. Ad quem cum venisset
elau de agro lassus ait. Da michi de
ratione hac rufa: quia oppido lassus
sum. Quāobrem vocatum est nomen
eius edom. Cui dixit iacob. Vende mi-
chi primogenita tua. Ille respondit. En
mortuus. Quid michi proderit primo-
genita? Ait iacob. Iura ergo michi. Qu-
ravit ei elau et vendidit primogenita: et
sic accepto pane et lentis edulio come-
dit et bibit et abiit: participans quod primo-
genita vendidisset. **XXV.**

Orta autem fame super terram post
eam sterilitatem que acciderat in
diebus abrahę: abiit ysaac ad abime-
lech regem palestinorum in gerara. Appa-
ruitque ei dominus et ait. Ne descendas in
egiptum: sed quiesce in terra quam dixero
tibi et pregnare in ea: et ego tecum et ben-
dicam tibi. Tibi enim et semini tuo dabo
universas regiones has: complēs iura-
mentum quod spondidi abraham patri
tuo: et multiplicabo semen tuum sicut
stellas celi. Daboque posteris tuis uni-
versas regiones has: et benedicent in
semine tuo omnes gentes terre: eo quod obe-
dierit abraham voci mee et custodierit
pręcepta mea: et mandata mea et testimo-
nia legemque servaverit. Mansit itaque
ysaac in gerara. Qui cum interrogaretur
a viris loci illius super uxorem suam respo-
dit. Soror mea est. Timuerat enim co-
fiteri quod sibi esset sociata coniugio: repu-
tans ne forte interficeretur eum propter illius
pulcritudinem. Cumque precessissent dies
plurimi et ibidem moraretur prospiciens
abimelech rex palestinorum per fenestram
vidit eum iocantem cum rebecca uxore sua:
et accessit eo ait. Perspicui est quod uxor
tua sit. Cur mentitus es eam sororem
tuam esse? Respondit. Timui ne moreretur

propter eam. Dixitque abimelech. Quare
imposuisti nobis? Potuit coire quis-
piam de populo cum uxore tua: et in-
duxeras super nos grande peccatum. Prece-
pitque omni populo dicens. Qui repperit
hominis huius uxorem morte morietur.
Sequitur autem ysaac in terra illa: et invenit
in ipso anno centuplum. Benedixitque ei
dominus et locupletatus est homo: et ibat phre-
ensis atque succrescens donec magnus
vehementi effectus est: habuitque posses-
siones ovium et armentorum et familie plu-
rimam. Ab hoc invidentes ei palestini-
omnes putros quos foderat servi patris
illius abraham illo tempore obstruxerunt
impletes humo: in tantum ut ipse abi-
melech diceret ad ysaac. Recede a nobis:
quoniam potentior nobis factus es valde.
Et ille discit ut veniret ad torrentem
gerare habitaretque ibi: rursum fodit
alios putros quos foderat servi patris
sui abrahę: et quos illo mortuo olim
obstruxerat philistinim. Appellavitque
eos eisdem nominibus quibus ante pater
vocaverat. Foderuntque in torrente et
repperunt aquam vivam. Sed et ibi iurgium
fuit pastorum gerare aduersus pastores
ysaac dicentium. Nostra est aqua. Quā-
obrem nomen putei eius eo quod acciderat
vocavit calumniā. Foderunt autem et
alii: et pro illo tempore rixati sunt: appellavit
que eum inimicitias. Profectus inde fodit
aliū puteum: pro quo non contenderunt.
Itaque vocavit nomen eius latitudo
dicens. Nunc dilatauit nos dominus: et
fecit cessare super terram. Ascendit autem ex
illo loco in berlabee ubi apparuit ei do-
minus in ipsa nocte dicens. Ego sum
deus abraham pater tuus. Noli timere:
quia ego tecum sum. Benedicam tibi et
multiplicabo semen tuum: propter servum meum
abraham. Itaque edificavit ibi altare

domino: et invocato nomine domini extendit ta-
bernaculum: propinquans suis suis ut foderet
puteum. Ad quem locum cum venisset de gera-
ris abimelech et ochozath amici illius
et philcol dux militum locutus est ysaac.
Quid venistis ad me hominem quem odi-
stis: et repulistis a vobis? Qui respon-
derunt. Vidimus te esse dominum: et idcirco
nos diximus. Si iuramentum inter nos
et meam fedus ut non facias nobis
quicquam mali: sicut et nos nichil tuorum
atrigimus nec fecimus quod te lederet: sed cum
pace dimissimus audiamus benedictionem domini.
Fecit ergo eis convivium. Et post cibum et
potum surgentes mane iuraverunt sibi
mutuo: dimisitque eos ysaac pacifice in
locum suum. Ecce autem venerunt in ipso die
cui ysaac annuntiatus est de puteo quem
foderat atque dixerat. Invenimus aquam.
Unde appellavit eum abundantia et
nomen urbis impositum est berlabee usque
in presentem diem. Elau vero quadra-
genarius duxit uxores duas: iudith
filiam beeri ethei et basemath filiam elon
eiusdem loci: que ambe offenderant
animum ysaac et rebeccę. **XXVI.**

Secutus autem ysaac et caligaverunt
oculi eius et videre non poterat:
vocavitque elau filium suum maiorem: et
dixit ei. Fili mi. Qui respondit. Alui. Cui
pater. Vides inquit quod senex sum: et igno-
ram diem mortis mee. Sume arma
tua et pharetram et arcum et egredere foras.
Cumque venatu aliquid apprehenderis
fac michi inde pulmentum sicut velle
me nobis: et affer ut comedam: et bene-
dicat tibi anima mea antequam moriar.
Cum cum audisset rebecca et ille abisset in
agrum ut in illius patris impleteret: dixit
filius suus iacob. Audivi vocem tuam lo-
quentem cum elau fratre tuo: et dicentem ei.
Affer michi de venatione tua et fac cibum